

- *ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ*:- ਬਾਪ ਦੀ ਸਾਕਾਸ਼ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਬਣੇ, ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ”
- *ਪ੍ਰਸ਼ਨ*:- ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ?
- *ਉੱਤਰ*:- ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਮਿੱਠੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁੱਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅਥਰੂ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਫੁੱਲਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੀ ਆਤਮਾ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਜਿੱਥੇ ਸਰਵਿਸ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਭੱਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ । ਬਾਪ ਬੈਠਕੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਆਤਮਾ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਹਰਮੁੱਖੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੈਰ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਹ ਗੁਣ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸੂਖਸ਼ਮ ਬੜੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਉਹ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਵੱਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਰੂਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਦਾਦਾ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਯਾਦ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਫਿਰ ਆਤਮਾ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਫਲਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੁਣ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ - ਕੌਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਗੁਣ ਹਨ, ਕਿਸ-ਕਿਸ ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੈ? ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਲਦਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ, ਪ੍ਰਿੰਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੁੱਲ-ਪੱਤੇ ਆਦਿ ਸਭ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਹਿਣਗੇ, ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਬੜੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਸਰਵਿਸ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੁਣ ਥੱਲੇ ਆ ਗਿਆ। ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਥੱਲੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਫਿਰ ਆਤਮਾ। ਫਲਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਹ ਖਾਸ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਬਗੈਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁੱਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੜੀ ਮਿੱਠੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣੀ ਬੱਚੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਬੜਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ! ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ! ਜਦੋਂ ਬੜਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅਥਰੂ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਅੱਥਰੂ ਡਿੱਗ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧੰਦਾ ਕੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਸਾਕਾਸ਼ ਦੇਣਾ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਪਰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਵਰਾਇਟੀ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਫੁੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਪੱਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਜੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਨਣ ਵੀ

ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੈਵੀ ਫੁੱਲ ਹੈ ਜਾਂ ਆਸੁਰੀ ਫੁੱਲ? ਫੁੱਲ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਪਰ ਵੈਰਾਇਤੀ ਬੜੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਆਪਣੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਘੱਟ ਪੜਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਟੀਚਰ ਪਨੇ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੇ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਪੜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਈ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਹ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਾਈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਫਿਰ ਮੁਰਲੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਪੜਾਈ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਪੜਾਈ। ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ ਭਵਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਦੀ ਨੇਲਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਭੂਤ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਏਦਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਭ ਦੇ ਭੂਤ ਫੱਟ ਨਾਲ ਨਿਕਲ ਜਾਣਗੇ। ਹਿੰਸਾ ਬਿਤਾਬ ਜਦੋਂ ਚੁਕਤੁ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਚਲਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਕਲਾਸ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਥੱਲੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਪਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਕਲਯੁੱਗੀ ਪੈੜੀ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਪੈੜੀ ਉਪਰ ਚੜਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਚੁਟਕੀ ਨਾਲ ਅੱਧਾਕਲਪ ਲਈ ਅਸੀਂ ਚੜ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਮਹਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸੁਣਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਇਥੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਬਸ ਖਲਾਸ। ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਕਲਪ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਜਦ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਲਯੁੱਗ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਘੋਰ ਅੰਧੇਰਾ ਹੈ। ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਡੇਗਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣ।

ਇਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲੁੱਕ ਕੇ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਵੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਕਦਮ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੈਤ ਆਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਬਾਕੀ ਵੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੇ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪਈ - ਜੇ ਕਰੇਗਾ, ਸੇ ਪਾਏਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸੱਚਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੱਚ। ਸੱਚੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਾਂਸ ਕਰੋਗੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਟਰੁਥ(ਸੱਚ)। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਟਰੁਥ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰਮਧਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ, ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਏ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੜੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਇਥੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ, ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਇਥੇ ਹੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਬਗੈਰ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਨਾਂ ਆਵੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਆਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਘੋੜੇ ਗੱਡੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਘੋੜੇ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠਣਗੇ! ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਸੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਘੋੜੇ-ਗੱਡੀ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ।

ਦੇਹੀ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਅਤੇ ਦੇਹ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਕੀ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ? ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ। ਬੜੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖਧਾਮ-ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੂਦਰ ਵਰਨ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁੱਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਬੈਜ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ(ਸ਼ਰਮ) ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬੜਾ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ ਦੇਵੇ। ਕੋਈ ਸੈਸੀਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਹੇਗਾ ਇਸਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਖਰਚਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਲੇ-ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਫ੍ਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗਰੀਬ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗੇ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨਹੂਸ ਹਨ। ਇਸਨੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕਰ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ। ਸਭ ਕੁਝ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੈਠ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਅੰਤਕਾਲ ਜੇ ਇਸਤਰੀ ਸਿਮਰੇ... ਵੱਡੀ ਬਿਲਡਿੰਗਸ ਆਦਿ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਥੋੜਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਕਿਸੇ-ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨਹੂਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ

ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਰਿਸ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਵਾਰਿਸ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਉਹ ਕੰਗਾਲ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ! ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਵੀ ਏਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਸ਼ਰੀਰ, ਮਿੱਤਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਸੈਂਕੜ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਕਾਲੇ ਤੋਂ ਗੋਰਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਜੇ ਰਾਹੁ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਤਰ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਖਾਸ ਅਤੇ ਆਮ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਹੁ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਛੁੱਟੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਲੈ ਕੇ ਨਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸੱਚਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
2. ਬਾਪ ਜੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਵੰਡਣੇ ਹਨ। ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨਹੂਸ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

*ਵਰਦਾਨ:- ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਫੁੱਲ ਮਾਰਕਸ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਦੇਵੀ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਭਵ :
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮਾਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਦੀ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਦਤ ਬੜੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅੱਧਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਹੀ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਫੁੱਲ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਦੇਵੀ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਫੁੱਲ ਮਾਰਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ। ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਰਕਸ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

*ਸਲੋਗਨ:- ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਲਗਾ ਸਕੋਗੇ।

*****